

Processtukken Arno van Kessel vol dynamiet

AK deanderekrant.nl/processtukken-arno-van-kessel-vol-dynamiet

Toine de Graaf

July 5, 2025

De media in ons land lijken de rechtszaken die de advocaten Arno van Kessel en Peter Stassen sinds 2023 hebben aangespannen tegen (inter)nationale hoofdrolspelers uit de coronacrisis niet erg serieus te nemen. Verschillende gedaagden daarentegen nemen de civiele zaak bloedserieus, getuige hun uitgebreide schriftelijke verweren. De eisers met vaccinatieschade claimen dat de gedaagden hen hebben “misleid” over de veiligheid en effectiviteit van de coronavaccins en stellen hen persoonlijk aansprakelijk. De onderbouwing van de misleiding bevat explosief materiaal en zet vooral Albert Bourla (Pfizer) en Agnes Kant (Lareb) in de wind.

De lijvige processtukken die de onlangs gearresteerde Arno van Kessel en zijn partner Peter Stassen (zie ook pagina 6) sinds de zomer van 2023 hebben samengesteld, moeten een enorme tijdsinvestering hebben geleverd. Het meest recente stuk is de Conclusie van repliek met als ‘roldatum’ 11 juni 2025, de dag waarop Van Kessel in hechtenis werd genomen. In dit processtuk van 52 pagina’s reageren de eisers op het schriftelijke verweer (Conclusie van antwoord) van de gedaagden. Het is onderbouwd met ruim vijftig ‘producties’ (bijlagen) en rijk aan dynamiet. De oorspronkelijke dagvaarding, van 14 juli 2023, telde 71 pagina’s en 90 producties.

De reguliere media zijn tot nu toe nauwelijks geïnteresseerd in de inhoudelijke aspecten van de zaak, zoals ze al het nieuws rond coronavaccinatieschade negeren. De vraag is wel hoe lang ze dit nog kunnen volhouden. De jaarlijkse prikronde tegen covid-19 is bijna 'normaal' geworden, maar is dat niet volgens critici. Zo pleit het Artsen Collectief, met een achterban van 2700 artsen en medisch professionals, al geruime tijd voor een moratorium op de mRNA-vaccinaties vanwege "het grote aantal bijwerkingen, waaronder ernstige, onverklaarde oversterfte, onverklaarde geboortedaling en lage effectiviteit".

Verschillende gedaagden waren de fase van desinteresse waarschijnlijk al in de zomer van 2023 voorbij, toen ze de gedetailleerde dagvaarding onder ogen kregen waarin ze persoonlijk aansprakelijk worden gesteld voor de vaccinatieschade van zeven eisers, van wie er intussen één is overleden. Onder de gedaagden zijn bekende namen zoals Mark Rutte, Hugo de Jonge, prof. Marion Koopmans en prof. Agnes Kant, maar ook twee betrokkenen uit het buitenland: Albert Bourla (directeur Pfizer) en Bill Gates. Alle zestien gedaagden speelden een prominente rol tijdens de coronacrisis. De zeventiende gedaagde is de Nederlandse Staat.

Jaarabonnement
vanaf € 12,50 per maand
Ontvang Wekelijks
eerlijk nieuws

INCLUSIEF DIGITALE KRANT

Illustratief was de reactie van Bill Gates, die met zijn Bill & Melinda Gates Foundation miljarden dollars investeerde in de ontwikkeling van de mRNA-vaccins en een juridische poging ondernam om van de hele zaak verlost te worden. In een 'incidentprocedure' bestreed Gates dat de Friese rechter bevoegdheid over hem heeft, omdat hij in de VS woont. Maar daar ging de rechtbank in Leeuwarden afgelopen najaar niet in mee, waarna de Amerikaanse miljardair 1406 euro aan proceskosten moest betalen. Ook de reacties van sommige andere gedaagden spreken boekdelen. Ze spaarden kosten nog moeite om zich schriftelijk te verweren tegen de stellingen en vorderingen van de eisers. Het meest uitgebreide verweer is afkomstig van Bourla en telt 54 pagina's, gevolgd door het verweer van de Nederlandse Staat (52 pagina's).

De rechtszaken draaien vooral om "misleiding" over de ware aard van de coronavaccins. Deze producten waren namelijk niet "veilig en effectief", zoals steeds was beweerd. Gedaagden zouden volgens de processtukken al vroeg in 2021 hebben geweten dat de prikken letsel en sterfte veroorzaakten, maar verzuimden dit te melden aan het publiek. Als de eisers de waarheid hadden gekend, zouden zij zich niet hebben laten vaccineren.

Daarom stellen zij de gedaagden persoonlijk aansprakelijk voor de geleden schade, die bestaat uit letselschade, psychische schade en economische schade. Daarnaast is er immateriële schade, zoals verdriet over het aangedane onrecht.

De onderbouwing van de geclaimde “misleiding” bevat dynamiet en richt zich vooral op het Pfizer-vaccin, dat in ons land het meest is gebruikt. Bourla wordt in de dagvaarding fors in de wind gezet. Zo wordt een open brief van hem aangehaald, die op 15 oktober 2020 werd gepubliceerd op de website van Pfizer. Daarin deed Bourla meerdere beloftes en toezeggingen aan het publiek. Hij benadrukte het belang van transparantie en verzekerde dat de geneesmiddelenautoriteiten het Pfizer-vaccin pas zouden goedkeuren wanneer de producent succesvol kon aantonen aan drie voorwaarden te hebben voldaan: dat het vaccin effectief is, veilig is en in een constante hoge kwaliteit kan worden geproduceerd.

Binnen een half jaar wisten insiders, ook in ons land, dat die beloftes aan diggelen lagen. Op 30 april 2021 leerde het vertrouwelijke Pfizer veiligheidsrapport FDA-CBER2021-5683-0000054 dat vóór 28 februari 2021 bij Pfizer al 1223 overlijdens en 11.361 gevallen van ernstig en blijvend lichamelijk letsel waren gemeld na vaccinatie. “De data uit dit rapport tonen aan dat het Pfizer covid-19 ‘vaccin’ levensgevaarlijk is”, aldus de dagvaarding. “Uit dit veiligheidsrapport bleek dat niet kon worden voldaan aan de drie voorwaarden.” Doordat Bourla het rapport verborgen hield voor het publiek, zouden mensen “opzettelijk” zijn misleid. Door ingrijpen van een Amerikaanse rechter werd het veiligheidsrapport in oktober 2021 alsnog vrijgegeven, een jaar na Bourla’s open brief.

De voorwaarde van “constante hoge kwaliteit” kreeg vooral een knauw door de “toxische” Pfizer-batches die al vroeg in 2021 hun tol eisten, ook in ons land. Maar ook dit werd onder de pet gehouden. Volgens de Conclusie van repliek kan door de “grote verschillen” tussen de batches geen sprake zijn van “een geldige handelsvergunning”.

Pas in het voorjaar van 2023 kwam de problematiek in de openbaarheid, door een spraakmakende studie van drie Deense onderzoekers. Zij onderzochten of tijdens de prikcampagne in hun land sprake was geweest van “batch-afhankelijke” variatie in veiligheid. Met andere woorden: gaven sommige partijen vaccins méér bijwerkingen dan andere? Ze concludeerden dat 4 procent van de in Denemarken gebruikte Pfizer-vaccins verantwoordelijk waren voor 71 procent van alle gemelde bijwerkingen. Die 4 procent omvatte negen specifieke batchnummers, die vroeg in de vaccinatiecampagne waren ingezet. Ze bleken tevens gelinkt aan 47 procent van alle gemelde sterfgevallen (579) in het Scandinavische land.

De Deense studie suggereerde dat bij de productie van de Pfizer-vaccins negen “toxische” batches door de controles waren geglipt. Of nog erger: dat mogelijk moedwillig was geëxperimenteerd met uiteenlopende samenstellingen. In zijn Conclusie van antwoord ontkent Bourla de kwestie en doet hij pogingen de Deense studie te ondergraven. Maar intussen hebben dezelfde onderzoekers ook in Zweden een wisselend bijwerkingenpatroon vastgesteld en Tsjechische wetenschappers deden in hun land vergelijkbare bevindingen. Vibeke Manniche, een van de Deense onderzoekers,

spreekt daarom van een “wijdverbreid probleem”. Volgens Manniche zouden zulke grote verschillen in bijwerkingenmeldingen, gerelateerd aan specifieke batches, onder normale omstandigheden hebben geleid tot veiligheidsbeoordelingen en het terugroepen van producten.

Wat pijnlijk is voor Bourla, is dat ook voor Agnes Kant. Zij zal de golf aan vaccinatieschade die vanaf begin 2021 het Lareb overspoelde, al in april bevestigd hebben gezien in het vertrouwelijke Pfizer veiligheidsrapport. Ook de invloed van de toxische batches kan haar niet ontgaan zijn, aldus de processtukken. Acht van de negen “toxische” Pfizer-batches zijn namelijk ook in Nederland gebruikt, met batch EM0477 als reuzendoder. Deze batch “zorgde in de periode van 25 januari 2021 tot en met 5 februari 2021 voor maar liefst 33 gemelde doden in Nederland”, aldus de Conclusie van repliek. Deze Lareb-meldingen werden in 2023 boven water gehaald door naarstig speurwerk in de geschiedenis van de Amerikaanse vaccinbijwerkingendatabank (VAERS). Het is volgens de dagvaarding “schrikbarend” dat deze overlijdens “vrijwel allemaal binnen enkele dagen optraden” na de Pfizer-prik. Desondanks gaf Kant geen signaal af dat “de veiligheid van het ‘covid-19 vaccin’ niet langer kon worden gegarandeerd”.

In haar schriftelijk verweer betwist Kant de hele kwestie: “Aan het aantal meldingen ten aanzien van een specifiek batchnummer, kunnen geen conclusies worden verbonden”. Wat de eisers in hun Conclusie van repliek weer kwalificeren als “een flagrante leugen”. Bij het Lareb zouden volgens Kants verweer ook geen overzichten van geregistreerde bijwerkingen per batchnummer zijn gemaakt, omdat dit “niet zinnig” is voor de veiligheidsbewaking. “Om mogelijke batch-gerelateerde problemen te ontdekken, voert het Lareb wel zogenaamde ‘batchanalyses’ uit.” Bij deze tweewekelijkse analyses zouden echter “geen signalen van batch-gerelateerde problemen” zijn gevonden.

De eisers concluderen: “Het betoog van Kant komt er in de kern op neer dat het Lareb bij de registratie van meldingen een interne procedure van verslaglegging hanteerde, zodanig dat er geen ‘signalen’ zichtbaar werden die noopten tot enig ingrijpen.” Ze spreken van een “doofpotconstructie”, terwijl Kant intussen wel degelijk zou hebben geweten van de “vele meldingen van ernstige bijwerkingen” en de “grote en opvallende verschillen” tussen de batches. De doofpot was nodig om het publiek te “misleiden” en de “vaccinatiebereidheid op een hoog peil te houden”, aldus de Conclusie van repliek.

Deze krant berichtte afgelopen december uitgebreid over “killerbatch” EM0477, op basis van informatie van data-analist Wouter Aukema. Hij identificeerde in een miljoen bijwerkingenmeldingen van het Duitse Paul Ehrlich Institut (PEI), dat vergelijkbaar is met het Lareb, de dodelijkste Pfizer-batch in Duitsland: EM0477, waarvoor hij vele tientallen sterftemeldingen telde. Ook in andere Europese landen trok EM0477 een dodelijk spoor, met Frankrijk als trieste koploper met 105 sterftemeldingen. De Duitse advocaat Tobias Ulbrich sprak vervolgens van een “batch-loterij”, waarbij de ene partij veel bijwerkingen genereerde en de andere partij niet of nauwelijks. Hij sprak op X, op basis van een analyse van Duitse meldpatronen, het sterke vermoeden uit dat batch EM0477 stilletjes van de markt is gehaald, zonder het publiek hierover te informeren.

Van Kessel en Stassen hebben daarvoor ook in ons land aanwijzingen gevonden. “Maar liefst de helft van de killerbatch EM0477 werd in Nederland begin februari 2021 aan de vrije voorraad onttrokken”, meldt de Conclusie van repliek. Het uitleveren zou zijn gestopt “nadat daags daarvoor op 5 februari 2021 bij het Lareb een zoveelste overlijden in verband met deze batch werd gemeld”. Het is een van de vele explosieve passages in de processtukken, die vooral bij doorgewinterde coronacritici een schok van herkenning teweeg zullen brengen, omdat allerlei zaken uit de voorbije jaren weer de revue passeren. Of de processtukken hebben bijgedragen aan de aanhouding van Arno van Kessel, is een vraag waarop ze vervolgens hun tanden stuk mogen bijten.

rechttoprecht.online/processtukken

Bekijken

Advocaat Meike Terhorst: “Ze proberen zijn zaak in diskrediet te brengen”

Meike Terhorst kan zich nauwelijks voorstellen dat advocaat Arno van Kessel betrokken zou zijn bij criminele activiteiten. Ze acht het mogelijk dat hij is vastgezet vanwege de rechtszaken die hij samen met collega Peter Stassen heeft aangespannen tegen hoofdrolspelers uit de coronatijd, zoals Bill Gates. “Onderschat niet zijn invloed”, zegt de Alkmaarse advocaat.

Toen Meike Terhorst vernam dat Arno van Kessel op 11 juni in Leeuwarden van zijn bed was gelicht, was haar eerste gedachte: zou het met zijn rechtszaken te maken hebben? “Je kunt iemand alleen oppakken bij een redelijk vermoeden van schuld”, zegt Terhorst. “En een advocaat wordt niet zomaar opgepakt. Vorige week is zijn voorlopige hechtenis verlengd met 90 dagen. Dat klinkt serieus. Maar vergeet niet: het Openbaar Ministerie (OM) hoeft in deze fase van het onderzoek geen bewijs te tonen. Ze dienen wel aanknopingspunten te hebben, en dat is een ruim begrip.”

Terhorst kan zich nauwelijks voorstellen dat Van Kessel betrokken zou zijn bij criminele activiteiten. “Hij is een goeie, professioneel opererende advocaat. Dan stel je je werk niet in de waagschaal door er rare dingen naast te doen. Ik heb een deel van de stukken van de rechtszaken tegen de hoofdrolspelers uit de coronatijd doorgenomen. Het zit goed en degelijk in elkaar, en legt de vinger op de zere plek. Ik durf mijn hand wel voor hem in het vuur te steken.”

Ze acht het mogelijk dat Van Kessel is vastgezet vanwege de rechtszaken. “De gedaagden, waaronder Bill Gates, worden persoonlijk aansprakelijk gesteld voor vaccinatieschade. Er lopen in de wereld zaken tegen onder meer vaccinproducent Pfizer. Maar voor zover ik weet, wordt Gates nergens ter wereld juridisch aangepakt. Behalve in Nederland. Dat accepteert hij niet, en onderschat niet zijn invloed. Door Van Kessel nu vast te zetten, wordt zijn zaak in diskrediet gebracht en dat vergroot de kans dat het geen succes wordt.”

Terhorst wijst ook op de eerdere dubieuze juridische zaken rond corona. “Denk aan de voor de overheid ongunstige avondklok-uitspraak, die dezelfde dag nog werd gerepareerd met een hoger beroep. Kijk hoe Willem Engel, Maria-Louise Genet en Jacob

van der Veer al jaren van het kastje naar de muur worden gestuurd in hun zaak tegen het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG). Zie ook de vreemde uitspraken van de Raad van State rond de testcycli van de PCR-test en de HCQ/ivermectine-artsen die mensen genazen maar daarvoor moeten boeten. En nu wordt Van Kessel opgepakt, een kleine maand voor de eerste inhoudelijke zitting. Hoe verrassend is dat nog?”

Meike Terhorst roept mensen op, op woensdag 9 juli massaal naar Leeuwarden (Zaailand 102) te komen voor de rechtszitting (13.15 uur), als steun voor Stassen en de afwezige Van Kessel. Advocaten die willen gaan, gelieven zich vooraf telefonisch aan te melden bij Terhorst (Advocatenkantoor Koopman, Alkmaar).

Ook (oud-)hoofdredacteurs gedaagd

Onder de gedaagden in het proces in Leeuwarden zijn twee vooraanstaande journalisten: Giselle van Cann (hoofdredacteur NOS Nieuws) en Paul Jansen (voormalig hoofdredacteur Telegraaf). De eisers stellen in de dagvaarding dat beiden hun journalistieke taak hebben “verzaakt” en meewerkten aan “censuur” en een “doofpot”. Van Cann en Jansen bestrijden dit in een gezamenlijk schriftelijk verweer.

Giselle van Cann was plaatsvervangend hoofdredacteur van NOS Nieuws van 2011 tot september 2022, toen ze daar hoofdredacteur werd. Volgens de eisers volgde ze “slaafs het officiële narratief zoals dit wereldwijd door de WHO werd opgelegd en door alle gedaagden klakkeloos werd opgevolgd”. Dit kwam tot uiting in censuur, waarvan de dagvaarding enkele voorbeelden geeft.

Zo deed NOS Nieuws geen verslag van de hoorzitting die op 10 oktober 2022 plaatsvond in het Europees Parlement, toen Van Cann net hoofdredacteur was geworden. Op een vraag van de Nederlandse Europarlementariër Rob Roos bevestigde Janine Small namens Pfizer dat het mRNA-coronavaccin van Pfizer-Biontech niet voor marktintroductie was getest op bescherming tegen transmissie (overdracht) van het virus. De slogan “je doet het voor een ander” bleek daarmee vanaf het eerste moment te zijn gebaseerd op drijfzand. Volgens de eisers had dit “wereldnieuws” moeten zijn, maar de NOS negeerde het. Daarin stond dit medium overigens niet alleen, want veel meer journalisten vonden het niet nieuwswaardig.

Ook Paul Jansen, die van 2015 tot juni 2023 hoofdredacteur was van de Telegraaf en inmiddels correspondent is in de VS, moet het ontgelden. “Jansen is persoonlijk aansprakelijk voor de censuur die hij veroorzaakte door enerzijds mee te werken aan een doofpot en anderzijds klakkeloos het officiële narratief over te nemen terwijl zelfs met minimaal journalistiek onderzoek al duidelijk had moeten zijn dat dit narratief vals was”, aldus de dagvaarding.

In hun gezamenlijke schriftelijke verweer laten Jansen en Van Cann weten de aansprakelijkheidsstelling te ervaren als een “vorm van persoonlijke intimidatie”. Zij stellen dat er geen juridische grond bestaat voor hun persoonlijke aansprakelijkheid, en vinden bovendien dat de vorderingen “feitelijk zijn gericht tegen hun werkgevers”. Van

Cann en Jansen ontkennen te hebben meegewerkt aan een doofpot of zich schuldig te hebben gemaakt aan censuur. Opmerkelijk is dat beiden verwijzen naar diverse hoofdstukken uit het verweer van de Nederlandse Staat, en zich daarbij aansluiten.

rechtoprecht.online/processtukken